

Agenda 2030 pro udržitelný rozvoj: Dluhové otroctví – 2. díl

necenzurovanapravda.cz/2022/09/agenda-2030-pro-udrzitelny-rozvoj-dluhove-otroctvi-2-dil

30 září, 2022

Dnes pokračujeme druhým dílem seriálu k Agendě 2030 a cílům udržitelného rozvoje (SDG). V dnešním díle se dozvíte mnohem detailněji co to vlastně ona „udržitelnost“ je a čeho by globalisté ve skutečnosti chtěli touto agendou docílit. Nahlédneme však i do historie...

Co si OSN vlastně představuje pod pojmem „udržitelný rozvoj“?

Vlády zdaní své obyvatelstvo a v případě potřeby zvýší své deficity a veřejný dluh, aby vytvořily finanční provize, ke kterým mají přístup soukromé nadnárodní společnosti, filantropické nadace a neziskovky, aby prodávaly své produkty, služby a politické programy založené na cílech udržitelného rozvoje. Nové trhy SDG budou chráněny

vládními zákony o udržitelnosti navrženými stejnými „partnery“, kteří budou mít prospěch z nové globální ekonomiky založené na SDG a budou ji ovládat.

„Zelené“ dluhové pasti

Dluh je výslovně zmíněn jako klíčová složka provádění SDG, zejména v rozvojových zemích. Dokument z roku 2018, jehož autorem je společný tým Světové banky a MMF, uvádí četné odkazy na finanční instituce, které se zabývají „dluhovou zranitelností“ v rozvojových zemích v kontextu globální rozvojové agendy.

Zde opět připomínám, že právě v roce 2018 zřejmě všechny lokajské vlády implementovaly – podobně jako ta naše – Agendu 2030 do svých zákonů. Vlády v té době tedy velmi dobře věděly, co na nás globalisté do roku 2030 chystají.

Ve stejném roce byl Světovou bankou a MMF uveden v platnost Rámec udržitelnosti dluhu (DSF). Podle Světové banky DSF „umožňuje věřitelům upravit své podmínky financování v očekávání budoucích rizik a pomáhá zemím vyvážit potřeby financování se schopností splácet své dluhy. Také pomáhá zemím podporovat cíle udržitelného rozvoje.

Jinými slovy, když země nemohou splatit dluh, který vznikl prostřednictvím půjček MMF a financování Světovou bankou (a související Multilaterální rozvojovou bankou), nabízí se jim možnost „splatit“ svůj dluh prostřednictvím implementace opatření souvisejících s SDG. Jak ukážou další epizody této série, mnoho z těchto možností, zdánlivě přizpůsobených implementaci SDG, ve skutečnosti sleduje tzv. model Debt-for-Land-Swap, který o několik let předchází SDG a Agendu 2030. **Tento model v podstatě umožňuje zabírání půdy a krádeže půdy a přírodních zdrojů v měřítku, které nemá v historii lidstva obdoby.**

Světová banka i MMF od svého vzniku po druhé světové válce historicky využívaly dluh k tomu, aby přinutily země, zejména v rozvojovém světě, přijmout politiku, která upřednostňuje globální mocenskou strukturu. **To bylo odhaleno v uniklém dokumentu americké armády z roku 2008, který uvádí, že tyto instituce jsou používány jako nekonvenční finanční zbraně v dobách konfliktů až po rozsáhlé všeobecné války a jako zbraně k ovlivňování politiky a spolupráce vlád států.**

Dokument uvádí, že zejména tyto instituce mají dlouhou historii ekonomického válčení, které je cenné pro jakoukoli kampaň ARSOF (Síly speciálních armádních operací) a UW (Nekonvenční válčení).

Dokument dále říká, že tyto „finanční zbraně“ mohou být použity americkou armádou k vytvoření finančních pobídek nebo demotivačních opatření k přesvědčování protivníků, spojenců a zástupců, aby změnilí své chování na strategické, operační a taktické úrovni. Kromě toho jsou tyto nekonvenční válečné kampaně vedeny v úzké koordinaci s ministerstvem zahraničí a zpravodajskými agenturami, aby se zjistilo, které prvky lidského terénu v UWOA (Operační oblast nekonvenčních válečných operací) jsou nejvíce vnímavé k finanční angažovanosti.

Zejména Světová banka a MMF jsou uvedeny jako finanční nástroje i diplomatické nástroje národní moci USA a jsou nedílnou součástí toho, co příručka nazývá současným systémem globálního vládnutí.

Nyní však unipolární model končí a začíná vznikat multipolární světový řád. Světová banka a MMF již byly pod kontrolou nové mezinárodní mocenské struktury vytvořením Glasgow Financial Alliance for Net Zero (GFANZ) podporované OSN v roce 2021.

Na konferenci COP26 (klimatická konference) téhož roku GFANZ oznámil plány na přepracování rolí Světové banky a MMF jako součásti širšího plánu transformace globálního

finančního systému. To bylo jasně řečeno prezidentem GFANZ a generálním ředitelem BlackRock Larry Finkem během panelu COP26, kde podrobně popsal plán na přepracování těchto institucí slovy:

Pokud to s řešením změny klimatu v rozvíjejících se ekonomikách myslíme vážně, musíme se skutečně zaměřit na přetvoření Světové banky a MMF.

Plány GFANZ „předělat“ tyto mezinárodní finanční instituce zahrnují jejich sloučení se zájmy soukromých bank, které tvoří GFANZ, vytvoření nového systému globálního finančního řízení a narušení národní suverenity tím, že jednotlivé země donutí vytvořit podnikatelské prostředí, které slouží zájmům členů GFANZ.

Jak bylo uvedeno v předchozí zprávě Unlimited Hangout, GFANZ se snaží využít Světovou banku a související instituce k zavedení masivní a rozsáhlé deregulace v mnoha zemích po celém světě, **příčemž jako ospravedlnění používá dekarbonizaci (boj proti CO₂).** Mnohostranné rozvojové banky (MDB) již nemusejí lákat rozvojové země k zadlužení, aby prosazovaly politiku, která přináší prospěch zahraničním a nadnárodním společnostem ze soukromého sektoru, protože ospravedlnění související se změnou klimatu lze nyní použít pro stejné účely.

Zprávu o pokroku GFANZ (anglicky) lze nalézt [zde jako PDF](#) .

Dluh zůstává hlavní zbraní v arzenálu Světové banky a MMF, je používán ke stejným „imperiálním“ cílům, jen nyní s jinými dobrodinci a jiným souborem opatření, která ukládají své kořisti – SDG.

Tichá revoluce OSN

GFANZ je důležitým motorem pro „udržitelný rozvoj“. Je to však jen jedno z mnoha partnerství veřejného a soukromého sektoru souvisejících s SDG. Web GFANZ uvádí :

GFANZ poskytuje fórum pro přední finanční instituce pro urychlení přechodu na globální ekonomiku s nulovou čistou hodnotou. Mezi naše členy v současnosti patří více než 450 členských firem z celého globálního finančního sektoru, což představuje více než 130 bilionů dolarů ve spravovaných aktivech.

GFANZ se skládá z členů aliance. Banky, správci majetku, vlastníci aktiv, pojišťovny, poskytovatelé finančních služeb a investiční poradci mají každý své vlastní globální partnerské sítě, které společně přispívají do fóra GFANZ.

Například „Net Zero Banking Alliance“ OSN nabízí Citigroup, Deutsche Bank, JPMorgan, HSBC a dalším příležitost realizovat své myšlenky v rámci fóra GFANZ. Patří mezi nejdůležitější „stakeholdery“ transformace SDG.

Pro urychlení přechodu umožňuje „Výzva k akci“ fóra GFANZ těmto nadnárodním společnostem klást konkrétní politické požadavky. Rozhodli, že vlády by měly přijmout „nulové uhlíkové cíle v celé ekonomice“. Vlády musí také:

- **provést finanční regulace na podporu přechodu na nulovou hodnotu CO₂**
- **postupně zrušit dotace na fosilní paliva**
- **zavést poplatky za nadprodukcí uhlíku**
- **do roku 2024 nastavit plány přechodu na nulovou hodnotu CO₂**
- **nastavit zprávy o klimatu pro veřejné a soukromé společnosti**

Bylo nám řečeno, že toto vše je nezbytné k odvrácení „klimatické katastrofy“, která může jednoho dne nastat. Proto je tato politická agenda „Global Financial Governance“ prostě nevyhnutelná a měli bychom soukromým finančním institucím umožnit vytvářet politiky zaměřené na deregulaci trhů, na kterých působí. Koneckonců, „závod

o čistou nulu“ musí proběhnout závratnou rychlostí a podle GFANZ je jedinou cestou k vítězství zvýšit toky soukromého kapitálu do rozvíjejících se a rozvojových zemí bezprecedentním tempem. Pokud by toku tohoto „soukromého kapitálu“ bránily stávající předpisy nebo jiné překážky, znamenalo by to jistě zničení planety.

Král Karel III vysvětlil novou globální ekonomiku SDG, která odsouvá volené vlády na možné partnery. V rámci přípravy na oznámení GFANZ řekl princ Charles v projevu na COP26:

Dnes vyzývám země, aby se spojily a vytvořily prostředí, které umožní všem odvětvím hospodářství přijímat nezbytná opatření. Víme, že to bude stát biliony, ne miliardy dolarů. Víme také, že země, z nichž mnohé jsou zatíženy rostoucím dluhem, si prostě nemohou dovolit přejít na zelenou. Zde potřebujeme rozsáhlou kampaň vojenského typu, abychom zmobilizovali moc globálního soukromého sektoru, který ovládá biliony výrazně převyšující globální HDP, dokonce i vlády světových vůdců. Nabízí jedinou reálnou šanci dosáhnout zásadní ekonomické změny.

Stejně jako předpokládaná naléhavost splnit cíle udržitelného rozvoje odvádí veřejné činitele s rozhodovací pravomocí z omylu, stejně tak soukromý sektor řídí politické programy směrem nahoru. Skutečnost, že dluh, který společně vytvářejí, prospívá především soukromému kapitálu, je čistě náhodná; údajně nevyhnutelný důsledek vytvoření „fiskálního prostoru“ potřebného pro „udržitelný rozvoj“.

Rostoucí závislost OSN na těchto „partnerstvích mnoha zúčastněných stran“ je výsledkem „tiché revoluce“, která proběhla v OSN v 90. letech. V roce 1998 na sympoziu Světového ekonomického fóra v Davosu tehdejší generální tajemník OSN Kofi Annan řekl:

Práce Organizace spojených národů ovlivňuje světové podniky. [...] Podporujeme také rozvoj soukromého sektoru a přímé zahraniční investice. Pomáháme zemím zapojit se do mezinárodního obchodního systému a uzákonit pro-podnikatelské zákony.

Rezoluce Valného shromáždění OSN 70/224 (A/Res/70/224) z roku 2017 uvedla, že OSN bude neúnavně pracovat na plné implementaci Agendy 2030 prostřednictvím celosvětového šíření konkrétních politik a opatření.

Podle Annanova přiznání jsou tyto přijaté politiky a opatření navrženy tak, aby byly „přátelské k podnikání“ prostřednictvím „globálního finančního řízení“.

Rezoluce A/Res/70/224 dodává, že Organizace spojených národů bude podporovat:

Silné politické odhodlání řešit problém financování a vytváření prostředí umožňujícího udržitelný rozvoj na všech úrovních. Zejména pokud jde o rozvoj partnerství poskytováním větších příležitostí soukromému sektoru, neziskovkám a občanské společnosti obecně [...], zejména při prosazování udržitelného rozvoje [SDG].

Toto „umožňující prostředí“ je synonymem pro „fiskální prostor“, který požaduje Světová banka a další agentury OSN. Tento termín se také objevuje ve zprávě o pokroku GFANZ, která uvádí, že Světová banka a mnohostranné rozvojové banky by měly být použity k tomu, aby vyzvaly rozvojové země, aby vytvořily správný meziodvětvový rámec na vysoké úrovni pro členy Aliance, aby v těchto zemích investovali. .

Tento koncept byl kodifikován v roce 2015 na konferenci „Adis Abeba Action Agenda“ na téma „Finance pro rozvoj“. **Shromáždění delegáti ze 193 zemí OSN zavázali své obyvatele k**

ambicióznímu programu finančních investic na financování udržitelného rozvoje.

Společně se dohodli na tom, že budou **vytvářet na všech úrovních příznivé prostředí pro udržitelný rozvoj; [. . .] dále posílí rámec pro financování udržitelného rozvoje.**

„Příznivé prostředí“ je vládní závazek, a tedy financovaný daňovými poplatníky, závazek vůči SDG. Annanův nástupce a 9. generální tajemník Organizace spojených národů António Guterres schválil v roce 2017 [zprávu o A/Res/70/224](#), v níž se uvádí:

Organizace spojených národů se naléhavě potřebuje postavit výzvě a uvolnit plný potenciál spolupráce se soukromým sektorem a dalšími partnery. Systém Organizace spojených národů uznává potřebu i nadále se zaměřovat na partnerství, která efektivněji využívají zdroje a odborné znalosti soukromého sektoru. Organizace spojených národů má také zájem hrát silnější katalytickou roli při rozpoutání nové vlny financování a inovací potřebných k dosažení cílů [SDG].

OSN, i když je považována za mezivládní organizaci, není jen spoluprací mezi vládami. Je fér říci, že nikdy k ničemu takovému nesloužila.

OSN vznikla v nemalé míře díky úsilí soukromého sektoru a „filantropických“ ramen oligarchů. Rozsáhlá finanční a provozní podpora Ekonomické, finanční a tranzitní divize (EFTD) Společnosti národů (LoN) ze strany Rockefellerovy nadace a její významný vliv na Úřad OSN pro pomoc a rehabilitaci (UNRRA) zajistily, že je Rockefellerova nadace hlavním hráčem při transformaci LoN na OSN. Tedy – jednoduše řečeno – **OSN je plně ovládána Rockefellerem.**

Kromě toho rodina Rockefellerů, která již dlouho prosazuje „internacionalistickou“ politiku s cílem rozšířit a upevnit světovou správu, darovala nemovitost, v níž sídlí ústředí OSN v New Yorku – v průběhu let pak věnovala OSN velmi významné dary. Nemělo by být žádným překvapením, že OSN si zvláště váží jednoho ze svých hlavních dárců a dlouhodobě spolupracuje s Rockefellerovou nadací a chválí tuto organizaci jako vzor pro „globální filantropii“.

Pět bratrů Rockefellerů. Zleva doprava: David, Winthrop, John D. Rockefeller III, Nelson a Laurance

OSN byla v podstatě založena na modelu partnerství veřejného a soukromého sektoru. V roce 2000 výkonný výbor Organizace spojených národů pro výchovu, vědu a kulturu (UNESCO) vydal knihu „Zapojení soukromého sektoru a spolupráce se systémem OSN“ :

Organizace spojených národů a soukromý sektor měly historicky rozsáhlé obchodní vztahy prostřednictvím veřejných zakázek OSN. [...] Trh Organizace spojených národů je pro společnosti odrazovým můstkem, aby uvedly své zboží a služby do jiných zemí a regionů. [...] Soukromý sektor se také již dlouho přímo či nepřímo podílí na normativní práci Organizace spojených národů.

Možnost ovlivňovat nejen státní zakázky, ale i vývoj nových globálních trhů a jejich regulace je samozřejmě mimořádně atraktivní pro nadnárodní korporace a investory. Není tedy divu, že projekty OSN založené na „veřejno-soukromém“ modelu jsou upřednostňovány předními světovými kapitalisty. **Například je to již dlouho model volby pro rodinu Rockefellerů, kteří často financují takové projekty prostřednictvím svých příslušných filantropických nadací.**

V letech od svého vzniku se partnerství veřejného a soukromého sektoru v rámci systému OSN stala dominantním subjektem, zejména ve vztahu k „udržitelnému rozvoji“. Následní generální tajemníci dohlíželi na formální přechod OSN do Globálního partnerství veřejného a soukromého sektoru OSN (UN-G3P).

V důsledku této změny se dramaticky změnila i role vlád národních států v OSN. V roce 2005 vydala Světová zdravotnická organizace (WHO), další specializovaná agentura OSN, zprávu o využívání informačních a komunikačních technologií (ICT) ve zdravotnictví s názvem „Connecting for Health“. WHO hovořila o tom, jak by „zainteresané strany“ mohly přijmout ICT řešení pro zdravotní péči po celém světě, poznamenala:

Vlády mohou vytvořit příznivé prostředí a investovat do spravedlnosti, přístupu a inovací.

Stejně jako král Karel III. loni v Glasgow poznamenali, že vládám „demokratických“ zemí byla přidělena role partnerů. Jejich úlohou je vytvářet daňové prostředí, ve kterém působí jejich partneři ze soukromého sektoru. **Politiku udržitelnosti vytváří globální síť tvořená vládami, nadnárodními společnostmi, neziskovkami, organizacemi občanské společnosti a dalšími zúčastněnými stranami.**

Dalšími aktéry jsou především filantropické nadace jednotlivých miliardářů a nesmírně bohaté rodinné dynastie, jako je „Nadace Billa a Melindy Gatesových“ (BMGF) nebo Rockefellerovy nadace.

Během pseudopandemie mnozí uznali vliv BMGF na WHO, ale je to jen jedna z mnoha dalších soukromých nadací, které jsou také ceněnými „stakeholdery“ OSN.

Samotná OSN je globální spoluprací mezi vládami a nadnárodní infrastrukturní sítí soukromých zúčastněných stran. Nadace, neziskovky, organizace občanské společnosti a globální korporace tvoří infrastátní síť zainteresovaných stran, která je stejně mocná, ne-li mocnější, než jakýkoli mocenský blok národních států.

Partnerství veřejného a soukromého sektoru: ideologie

V roce 2016 UN-DESA zveřejnila pracovní dokument zkoumající hodnotu **partnerství veřejného a soukromého sektoru (G3P)** při dosahování cílů SDG. Hlavní autor, Jomo KS, byl zástupcem generálního tajemníka v systému OSN odpovědným za ekonomický výzkum (2005-2015).

Celkově UN-DESA dospěla k závěru, že G3P nejsou ve své současné podobě vhodné pro daný účel:

Tvrzení, že [G3P] sníží náklady a poskytne služby efektivně, aby ušetřilo peníze daňových poplatníků a přineslo prospěch spotřebitelům, byla většinou prázdná a ideologická. Projekty [G3P] byly nákladnější na výstavbu a

financování, poskytovaly horší kvalitu služeb a byly hůře dostupné. Kromě toho bylo mnoho důležitých služeb méně odpovědných občanům, když byly zapojeny soukromé společnosti. [...] Investoři [G3P] čelí relativně nízkému riziku. [...] Vzhledem k tomu, že sankční doložky pro případ, že soukromí partneři nesplní své povinnosti, nejsou příliš přísné, studie si klade otázku, zda je riziko skutečně přeneseno na soukromé partnery v těchto oblastech.

S odvoláním na práci Whitfielda (2010), který zkoumal G3P v Evropě, Severní Americe, Austrálii, Rusku, Číně, Indii a Brazílii, UN-DESA zjistila, že se používaly k nákupu a prodeji škol a nemocnic jako zboží v globálním supermarketu.

Zprávy UN-DESA také připomněly nadšencům G3P OSN, že řada mezivládních organizací zjistila, že G3P jsou chybné:

Hodnocení provedená Světovou bankou, Mezinárodním měnovým fondem (MMF) a Evropskou investiční bankou (EIB) – organizacemi, které obvykle sponzorují G3P – odhalila řadu případů, kdy G3P nepřinesly očekávaný výsledek a vedly k výraznému zvýšení daňových závazků vlády.

Tento závazek OSN ke globálním partnerstvím veřejného a soukromého sektoru (G3P) je „ideologickým tvrzením“ a nezakládá se na dostupných důkazech. Podle UN-DESA, aby G3P skutečně fungovaly tak, jak se tvrdí, musí být nejprve provedena řada strukturálních změn.

To zahrnovalo pečlivé určení oblastí, kde by G3P mohl fungovat. UN-DESA zjistila, že G3P jsou užitečné pro některé projekty infrastruktury, ale škodlivé pro veřejné zdraví, vzdělávání nebo projekty v oblasti životního prostředí.

Výzkumníci OSN zjistili, že je zapotřebí pečlivý dohled a regulace cen a údajného přenosu rizik, jsou zapotřebí komplexní a transparentní daňové účetní systémy, měly by být vyvinuty lepší standardy výkazů a jsou zapotřebí silné právní a regulační záruky.

Žádná z požadovaných strukturálních nebo politických změn doporučených ve zprávě OSN DESA z roku 2016 nebyla uvedena.

Udržitelnost pro koho?

Agenda 2030 je milníkem na cestě k Agendě 21. Oddíl 8, veřejně představený na Summitu Země v Riu v roce 1992, vysvětluje, jak má být „udržitelný rozvoj“ začleněn do rozhodování:

V první řadě musí být integrovány rozhodovací procesy v oblasti politiky životního prostředí a rozvoje. Země si vypracují své vlastní priority v souladu se svými národními plány, politikami a programy.

Udržitelný rozvoj byl začleněn do každého politického rozhodnutí. Nejen, že každá země má národní plán udržitelnosti, ale ten byl také delegován na místní úřady.

Jde o globální strategii, která má rozšířit vliv globálních finančních institucí do všech koutů ekonomiky a společnosti. Politiku kontrolují bankéři a think-tanky, které před desítkami let infiltrovaly ekologické hnutí .

Žádná komunita není osvobozena od „globálního finančního řízení“.

Jednoduše řečeno, udržitelný rozvoj nahrazuje vnitrostátní a místní rozhodování globálním řízením. Je to pokračující a zatím úspěšný celosvětový převrat.

Více než to, je to systém globální kontroly. Ti z nás, kteří žijí ve vyspělém světě, budou muset změnit své chování, protože je proti nám vedena psychologická a ekonomická válka, aby si vynutili náš souhlas.

Rozvojové země jsou udržovány v chudobě, protože jsou připraveny o plody moderního průmyslového a technologického rozvoje. Místo toho jsou zatíženy dluhy, které na ně uvalila globální finanční centra, jejich zdroje jsou drancovány, jejich pozemky rozkradeny a jejich majetek zabaven – to vše ve jménu „udržitelnosti“.

Ostatně, jak jedna taková rozvojová země, která měla být lídrem udržitelnosti dopadla, jsme mohli nedávno názorně vidět. Byla jí Srí Lanka, kterou tato politika dovedla do tvrdého ekonomického kolapsu. Přesně to nyní probíhá i v Evropě, což nyní zažíváme všichni doslova „v přímém přenosu.“

Ale možná největším nebezpečím ze všech je „financování přírody,“ které doprovází udržitelný rozvoj. Vytvoření „tříd přírodních aktiv“, přeměna lesů na iniciativy omezení uhlíku a vodní zdroje na služby pro lidská sídla. Jak bude ukázáno v následujících dílech této série, financování přírody je jádrem několika cílů SDG.

Jak otevřeně říká Organizace spojených národů, „udržitelný rozvoj“ je o transformaci, nikoli nutně o „udržitelnosti“, jak si ji většina lidí představuje. Jejím cílem je přeměnit zemi a vše na ní, včetně nás, na komodity, jejichž obchod bude tvořit základ nové globální ekonomiky. Přestože je nám tento program prodán jako „udržitelný“, jediná věc, která tento nový globální finanční systém „udrží“, je síla dravé finanční elity.

Ohodnoťte tento příspěvek!

■ [Celkem: 2 Průměrně: 5]